

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer: 2009-0258

Klageren: XX

Indklagede: DSB S-tog A/S

Klagen vedrører: Kontrolafgift på 750 kr. for manglende zoner.

**Ankenævnets
sammensætning:** Nævnformand, landsdommer Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Claus Jørgensen
Torben Steenberg

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: 7. oktober 2009.

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 3. november 2009.

Sagens faktiske forhold: Den 6. oktober 2009 begyndte klageren på Køge Erhvervsakademi og rejste med S-tog linje E fra Køge station til Ny Ellebjerg station. Forinden havde hun stemplet en gang på et 6-zoners klippekort. Turen går gennem 9 zoner og kræver et klip på et "Alle zoner" klippekort.

Ved kontrol af klagerens rejsehjemmel kl. 14.32 blev hun pålagt en kontrolafgift på 750 kr. for manglende zoner.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at hun afventede SU-kort fra SU-styrelsen til køb af pendlerkort til strækningen Køge st.- Ny Ellebjerg st. og kørte indtil da på klippekort, da hun ikke havde råd til at lægge ud for et normalt pendlerkort,

at hun har svært ved at forstå DSBs zonekort og havde forud for påstigning på toget den 6. oktober på Køge st. i tidsrummet mellem kl. 14-14:30 spurgt en uniformeret DSB-togfører på perronen om et klip med hendes 6-zoners klippekort var nok til denne strækning, hvilket han bekræftede,

at hun forklarede S-togsrevisoren, at hun havde søgt information om antallet af zoner og at det ikke var hendes hensigt at snyde. S-togsrevisoren udtalte, at hun godt kunne se på klageren, at hun ikke havde intentioner om at snyde og opfordrede klageren til at klage over afgiften,

at klageren valgte at kompensere for manglende 3 zoner ved at klippe 4 zoner i zone 2 efter rejse-slutning med sit 2-zoners klippekort i håb om, at kontrolafgiften ville blive annulleret,

at DSB begrundede deres fastholdelse af kravet om betaling af kontrolafgiften på baggrund af, at deres billetsystem er baseret på et selvbetjeningssystem. Dette forstår hun på denne måde, at DSB forventer kunderne forstår deres billetsystem heraf zone-oversigtskort, samt at benytte det korrekt,

at hun forventer som kunde, at DSBs medarbejdere ligeledes forstår billetsystemet, hvilket hun flere gange desværre har oplevet ikke er tilfældet, specielt efter billetsalget er overgået til DSB-kioskerne,

at hun forventer også at få den korrekte vejledning ved henvendelse til en DSB togfører, og at de ligeledes forstår billetsystemet,

at det ikke er muligt for hende at dokumentere at hun talte med en DSB-medarbejder på anden vis end at angive det tidsrum, som hun søgte information hos en togfører på Køge st.,

at hun ikke kan være sikker på at rejse med gyldig rejsehjemmel ved kun at anvende DSBs selvbetjeningssystem, da hun ingen garanti har for at blive korrekt vejledt samt forstå zonesystemet. Derfor er hun afhængig af, at DSBs ansatte kan og har tid til at give en kompetent vejledning. Dette har ikke været tilfældet, hvorfor DSB bør frafalde deres krav om betaling af kontrolafgift, da hun ikke selv har bragt sig i en situation at rejse med manglende gyldig rejsehjemmel.

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at passagerer, der træffes i S-toget uden gyldig billet eller kort, får udstedt en kontrolafgift på 750 kroner,

at det ikke vurderes, hvorvidt en passager forsøger at snyde eller ej. Kontrolafgiftens størrelse er ens for alle, og gradueres ikke i forhold til om man har gyldig billet eller kort til noget af rejsen, eller helt mangler billet eller kort,

at som det er oplyst i DSB Kundecenters svarbrev af 26. oktober 2009, har det ikke været muligt at verificere, om klageren er blevet fejlinformeret. Men der er ved hver station opsat vejledninger til at finde ud af, hvor mange zoner man skal bruge for at udføre sin rejse. Da det er passagerens eget ansvar at være i besiddelse af gyldig billet eller kort, forventes at disse vejledninger følges, samt

at DSB S-tog a/s fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften, idet passagerer, som rejser med bus, tog og metro, selv er ansvarlig for at være i besiddelse af gyldig billet eller kort. Er man ikke det, må man acceptere at skulle betale en kontrolafgift. Denne grundregel er en forudsætning for det selvbetjeningssystem der gælder for rejser med kollektiv transport i Hovedstadsområdet.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.
Kopi af parternes korrespondance.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

§ 6 i den dagældende lov om hovedstadsområdet kollektive persontrafik, som er det oprindelige lovgrundlag for opkrævning af kontrolafgifter, havde følgende ordlyd:

§6. Selskabet fastsætter takster og billetteringssystem for rejser med bus og tog, der alene foretages inden for hovedstadsområdet.

Stk. 2. Selskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig billet eller kort. Afgift og gebyr kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Selskabet kan fastsætte regler om pligt for rejsende, der ikke er i besiddelse af gyldig billet eller kort, til på forlangende at forevise legitimation med henblik på at fastslå passagerens identitet.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår at "takst- og billetteringssystemet for S-banerne er indført for at give passagererne mulighed for hurtig adgang til perroner og tog uden sinkende billetkontrol især i myldretid og for at spare væsentlige personaleudgifter, som i modsat fald måtte dækkes gennem øgede billetpriser eller øget skattetilsvær."

I henhold til § 4, stk. 3, i bekendtgørelse om kontrolafgifter af 22. september 2006 udstedt i medfør af dagældende lov om jernbaner § 23 fastsætter jernbanevirksomheden bestemmelser om kontrolafgift i forretningsbetingelserne.

Det fremgår af indklagedes forretningsbetingelser, at rejsende ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort, der gælder til hele rejsen og selv skal kontrollere, at stemplingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Hvis man træffes uden gyldig billet eller kort, når man bliver kontrolleret, skal man betale en kontrolafgift på 750 kr.

Klageren bærer således ansvaret for korrekt billettering. Ankenævnet finder det ikke godtgjort, at klageren, forinden rejsen påbegyndtes, blev fejlagtigt vejledt af en DSB-ansat. Herefter finder ankenævnet, at der ikke har foreligget sådanne særlige omstændigheder, der kan fritage klageren for at betale den pålagte kontrolafgift ved rejse uden gyldig rejsehjemmel.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

DSB S-tog er berettiget til at fastholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr., og klageren skal betale beløbet inden 30 dage efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. ankenævnets vedtægter § 8.

Klageren får derfor ikke medhold i klagen, og det indbetalte klagegebyr på 160 kr. tilbagebetales ikke.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 5. maj 2010.

Tine Vuust

Nævnensformand